

Ο ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Αντώνης	23	χρονών
Μελανή	22	»
Μιχάλης	50	»
Μυροφόρα	50	»
Παπούς	80	»

Ο ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ

ΣΚΗΝΗ 1

(Παραδοσιακή αυλή χωριάτικου σπιτιού στη δεκαετία του 1950. Ακούεται μουσική και ύστερα καμπάνα).

- ΠΑΠΠΟΥΣ (Κάθεται στην αυλή). Κόρη Μυροφόρααα, κόρη Μυροφόραααα.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Εν τζι εν να μου δώκει σήμερα αμάνταν. Τζι έχω ένα σωρό δουλειές να τελειώσω.
- ΠΑΠΠΟΥΣ Κόρη Μυροφόραααα.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Ναι, παπά. Είντα γρειάστηρες πάλε;
- ΠΑΠΠΟΥΣ Άτζιαπισ ήρτεν ο Μακάριος που την εξορίαν τζι εν ισταματά σήμερα η καμπάνα;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Αύριον Κυριακήν, πρώτην του Μάρτη, έρχεται ο Αρχιεπίσκοπος. Πόσες φορές να σου το πω;
- ΠΑΠΠΟΥΣ Είντα φακκά η καμπάνα καλό;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Έρχεται ο Αντώνης μας που τα κρατητήρια με τους άλλους χωρκανούς. Εξαπολύσαν τους. Πόσες φορές να μ'ερωτήσεις; Άησ'με να τελειώσω τες δουλειές μου, να προλάβω τζι εγώ την υποδοχήν πον να τους κάμουν τζιαμαί στο έμπα του χωρκού.
- ΠΑΠΠΟΥΣ Έι τζιαι μάσιαλλα σου κόρη. Έρχεται ο γιος σου που τες φυλακές τζι εσού πιλατεύκεσαι με τες δουλειές τες γέρημες;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Είντα να κάμω; Ο άντρας μου edιάταξεν να κάμουμεν τραπέζιν πόψε. Εν να 'ρτουν οι συμπέθεροι, εν να 'ρτουν τ' αδέρκια μας, εν να 'ρτει κόσμος να τον δει. Πκοιος να μαιρέψει, πκοιος να καταντζιάσει μέσα δα;

ΣΚΗΝΗ 2

(Δυναμώνει η καμπάνα. Μουσικό πέρασμα. Ο Αντώνης κάθεται με τον Μιχάλη και πίνουν καφέ).

- ΜΙΧΑΛΗΣ Είναι 'σαις γιε μου τζιαι διαλοϊζεσαι;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Τα συνηθισμένα.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Δηλαδή;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ήρτα έσσω μας, είδα τους δικούς μας, το χωρκό μας, τους
 χωρκανούς μας. Είναι καρτεράς.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Πάει μια εβτομάδα που ήρτες. Εν τα χόρτασες ακόμα;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πάσιν τέσσερα χρόνια που μου λείπουν. Δκυο στο βουνό
 τζιαι δκυο στη φυλακή.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Ξαναρωτώ σε. Είναι 'σαις;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Τίποτε.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Ρε Αντώνη, ερκούμαστιν να σε δούμε στα κρατητήρια, τζι
 αντί να σου διούμεν θάρρος edίας μας. Ακόμα τζι ύστερα
 που τα βάσανα που πέρασες στην Ομορφίταν, είσιες
 κουράγιο να μας θωρείς κατάμματα. Τωρά που τελειώσαν
 τα κακά μας, τωρά που είσαι έσσω μας, γίνεται να σε
 θωρούμεν τζιαι να γυρίζεις που την άλλην; (Μικρή σιωπή).
 Σύντυσιε. Αν μεν συντύσιεις με τον τζύρη σου, με πκοιον
 εν να συντύσιεις;
 ΑΝΤΩΝΗΣ (Μικρή σιωπή). Εν η αλήθεια... κάτι με τρώει.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Ακούω.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Σκέφτομαι τζιόλας είναι λοής να σου το πω.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Καθαρά τζιαι ξάστερα, σαν μου τα λάλες πάντα.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πού εν η μάνα μου;
 ΜΙΧΑΛΗΣ Επήεν να συνάξει κοντσιά. Είναι ρωτάς;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ό,τι σου πω, θέλω να μείνει μεταξύ μας.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Θα μείνει.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Δκιας μου τον λον σου!
 ΜΙΧΑΛΗΣ Δκιω σου τον.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ούτε της μάνας μου, ούτε κανενού θα πεις λέξιν.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Αφού έτσι πρέπει.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Έτσι πρέπει.

ΜΙΧΑΛΗΣ Ακούω.
 ΑΝΤΩΝΗΣ (Σιωπή). Λοαρκάζω να διαλύσω τον αρραβώνα μου.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Να διαλύσεις τον αρραβώνα σου;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ναι.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Τζιαι γιατί;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Είπαμεν, ό,τι σου πω, θέλω να μείνει μεταξύ μας.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Θα μείνει.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ούτε της μάνας μου θα πεις λέξη.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Εν θα της πω.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Προ πάντων της μάνας μου. Έδωκες μου το λον σου.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Έδωκα σου τον.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Οι μανάες εν χωνεύκουν με τίποτε τούτα τα προβλήματα.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Πκοια προβλήματα;
 ΑΝΤΩΝΗΣ (Μικρή σιωπή). Δεν κάμνω για γάμο.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Δεν κάμνεις για γάμο!
 ΑΝΤΩΝΗΣ Αχρηστέψαν με.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Αχρηστέψαν σε;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ναι.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Πκοιοι; Πού;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Οι ανακριτές, στην Ομορφίταν.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Πκοιοι ανακριτές;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Εφορούσαν μάσκαν, Κανένας δεν τους ιξέρει.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Εγγλέζοι;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Τζι Εγγλέζοι τζιαι Τούρτζιοι τζιαι δικοί μας. Εθέλαν να μάθουν πκοιοι ανατινάξαν τον αστυνομικό σταθμό. Δεν έμεινεν κάστιον πο'ν μου το 'κάμαν, δεν έμεινεν κακόν πο'ν μου το 'κάμαν...
 ΜΙΧΑΛΗΣ Τζι άντεξες γιε μου;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Άντεξα, άντεξα, άντεξα.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Έλα έλα, ησύχασε.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Άντεξα, άντεξα.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Καλάν, καλά.

- ΑΝΤΩΝΗΣ Αν μεν άντεχα έθην να σας συλλάβουν ούλλους, έθην να σας κρεμμάσουν.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Ποττέ μου δεν είχα αμφιβολία γιε μου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Άντεξα, άντεξα.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Κλάψε να σου περάσει.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν έκλαφα ομπρός τους.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Είμαι σίουρος.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Μόνον ομπρός σου.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Μόνον ομπρός μου γιε μου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Είντα να κάμω; Εν ιξέρω είντα να κάμω;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Θα σκεφτούμεν. Έχουμεν πολλά να κάμουμε. Μεν απερπίζεσαι.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τίποτε εν ημπορούμεν να κάμουμεν.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Η επιστήμη κάμνει θάμματα.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Είχα γιατρον συγκρατούμενον. Δεν έχω ελπίδαν είπεν.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Μπορεί να 'καμεν λάθος, θα πάμεν τζι αλλού.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Είμαι τυχερός που γλίτωσα τη ζωή μου.
- ΜΙΧΑΛΗΣ θα δούμεν τους καλλίτερους του τόπου. Θα πάμεν τζιαι στο εξωτερικόν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ό,τι τζιαι να κάμουμεν εν μάταιον.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Γιατί εν μας είπεσ τίποτε, πάσι δκυο χρόνια που ερκούμαστιν τζι εθωρούσαμεν σε;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Γιατί να βασανίζεστε περίτου; Τζιαι πκοιος ιξέρει το τέλος του; Εμπορούσε να με λυπάτουν ο Θεός τζιαι να τέλειωνα τζει μέσα.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Είνταν τούτα που λαλείς; Είσαι κοστριών χρονών. Η ζωή εν ομπρός σου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Έχασα τη ζωή μου εγιώ.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Γιατί γιε μου; Γιατί;
- ΑΝΤΩΝΗΣ (Μικρή σιωπή). Αγαπώ την, αγαπώ την, αγαπώ την περίτου που τη ζωή μου.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Ξέρω το πως την αγαπάζ γιε μου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Κανένας δεν ιξέρει πόσον την αγαπώ.

ΜΙΧΑΛΗΣ Τζιαι τζείνη αγαπά σε.
ΑΝΤΩΝΗΣ Ξέρω το.
ΜΙΧΑΛΗΣ Ξομολογήθου της το. Μπορεί να θελήσει να ζησει μιτά σου.
ΑΝΤΩΝΗΣ Όι, όι, όι, εν θέλω με τη δική μου να καταστρέψω τζιαι την δικήν της την ζωήν.
ΜΙΧΑΛΗΣ Ο καθένας σκέφτεται διαφορετικά.
ΑΝΤΩΝΗΣ Μα είμαι σίγουρος πως αν το μάθει, εν θα δεχτεί να μ' αφήκει.
ΜΙΧΑΛΗΣ Πε της το.
ΑΝΤΩΝΗΣ Όιιιι. Ούτε γιω, ούτε συ θα το μολοήσεις. Υποσχέθηκες μου.
ΜΙΧΑΛΗΣ Ξανασκέφτου το.
ΑΝΤΩΝΗΣ Υποσχέθηκες μου. Έδωκες μου τον λον σου.
ΜΙΧΑΛΗΣ Ναι. Έδωκα σου τον.
ΑΝΤΩΝΗΣ Ούτε της μάνας μου.
ΜΙΧΑΛΗΣ Καλάν, καλάν.
ΑΝΤΩΝΗΣ Σιγά σιγά με τον τζαιρόν η μάνα μου θα το χωνέψει. Της Μελανής κάτι θα 'βρω να της πω.
ΜΙΧΑΛΗΣ Προτού το πεις της Μελανής, πρέπει να το πεις της μάνας σου, ότι θα διαλύσεις τον αρραβώνα σου.
ΑΝΤΩΝΗΣ Ναι. Πρέπει να της το πω.

ΣΚΗΝΗ 3

(Από μακριά ακούεται το τραγούδι «Η Κύπρος μας που στέναξε τόσους αιώνες σκλάβο».)

ΠΑΙΠΠΟΥΣ (Κάθεται στην αυλή). Κόρη Μυροφόραααα. Ρε Αντώνη-ηηηη.

ΑΝΤΩΝΗΣ (Βγαίνει από μέσα). Ναι παππού, είντα θέλεις;

ΠΑΙΠΠΟΥΣ Είνταν τούτα τα τραούδικια π' ακούονται που τζει πάνω στους καφενέδες;

ΑΝΤΩΝΗΣ Παναΰγκα παππού.

ΠΑΙΠΠΟΥΣ Είντα παναΰγκα μεσ' στην Αγιά Σαρακοστή;

ΑΝΤΩΝΗΣ Για μας τους κρατούμενους παππού. Ήταν ιδέα του παπά, τζι ο μουχτάρης λον έθελε ν' ακούσει. Ξέρεις τους. Ψοφούν για τούτα ούλλα.

ΠΑΙΠΠΟΥΣ Εν πειράζει γιε μου. Χρειάζονται τζιαι τούτα. Αξίζει σας, πρέπει σας. Εν λλία κακά που τραβήσετε μεσ' στες φυλακές τζιαι μεσ' στα κρατητήρια; Παραδειγματίζονται οι νέοι, αν μη τι άλλον!

ΑΝΤΩΝΗΣ Άτε παππού. Πρέπει να πάω γιάλι άλι. Πρέπει να σε αφήνω μόνο σου.

ΠΑΙΠΠΟΥΣ Τζι αν με κλέψουν; Χι χι χι χι χι χι.

ΑΝΤΩΝΗΣ Ποττέ σου εν χάννεις το κκέφι σου παππού.

ΠΑΙΠΠΟΥΣ Ρε Αντώνη, μα πουν' την χαρωμένη σου χαρώ σε; Εν θα πάει μιτά σου;

ΑΝΤΩΝΗΣ Εν να πάω πόσσω της να την πκιάσω.

(Συνεχίζεται το τραγούδι).

ΣΚΗΝΗ 4

- ΜΥΡΟΦΟΡΑ (Καθαρίζει πατάτες). Να σου κάμω έναν καφέν, πέρι
στηθείς νάκκον.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν θέλω καφέν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Πόσην ώραν να σε θωρώ να κάθεται συλλοϊσμένος σαν να
'χουμεν πένθος,
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν που την ποσασούραν. Ούλλη μέρα ετσαπίζαμεν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τζι εγιώ ετσάππιζα, που είμαι μάνα σου, μα έχω περϊτου
όρεξιν που λλόου σου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν που 'μαι αμάθητος.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Έσεις κανέναν πρόβλημα υγείας τζιαι σκέφτεσαι να μας
το πεις;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Είντα πρόβλημα υγείας να 'χω;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Εσύ ξέρεις.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Γιατί να 'χω πρόβλημα υγείας;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τόσα βάσανα που πέρασες τζιαι μέσα.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ένεν πρόβλημα υγείας το πρόβλημα μου.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Είντα πρόβλημα έσεις;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Αν σου πω εν θα με καταλάβεις.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Αν δεν σε καταλάβει η μάνα σου πκοιος θα σε καταλάβει;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Κανένας.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Κανένας!
- ΑΝΤΩΝΗΣ Κανένας.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Πε μου, εβάρτηρες να με ποβιάλεις που το μαράζι; Μίλα
καθαρά. Σύντυσιε.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Λοαρκάζω να διαλύσω τον αρραβώνα μου.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Να διαλύσεις τον αρραβώνα σου;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ναι.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Άκουσες τίποτε κακό για την Μελανή;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Όι, όι.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Εγνώρισες καμιάν άλλην;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Όι, όι.

- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τότε;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τέσσερα χρόνια μόνος μου έκαμα δεύτερες σκέψεις.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Είναι σκέψεις;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν έχωρα τη ζωή μου.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τωρά θα τη χαρείς. Με την χαρτωμένη σου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Δεκαεννιά χρόνων εχαρώθηκα τζι έβκηκα στο βουνόν. Ύστερα εσυλλάβαν με. Δκυο χρόνια στα κρατητήρια, πότε πρόλαβα να ζήσω;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τωρά θα ζήσεις. Τα βάσανα που πέρασες εν ο θεμελιός.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Θέλω να ζήσω ελεύτερος.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Για τούτον αγωνίστηκες!
- ΑΝΤΩΝΗΣ Μεν κάμνεις πως εν καταλαβαίννεις. Ελεύτερος που γεναίκαν. Σκάπουλλος. Τωρά που ξέρω που τη ζωήν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τζαι τζείνη η πικρόσορτη που σε καρτερά τέσσερα χρόνια;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν επρόλαβα να βκω έξω με τους φίλους μου, να φάμεν, να πκιούμεν, να χορέιουμεν, να τραουδήσουμεν, να διασκεδάσουμεν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Εν για τούτον πο 'καμες δικυο χρόνια στο βουνόν τζιαι δικυο στη φυλακή; Για να τρώεις, να πίννεις τζιαι να διασκεδάζεις; Εν τούτον που ονειρεύτηκες;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Η ζωή εν μόνον δουλειά, φαϊν τζιαι ύπνος;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Η ζωή εν σπίτιν, οικογένεια, παιδικιά να μεγαλώννουν με αγάπη, με όνειρα, με ελπίδες για ένα καλλίτερον, πκιο φωτισμένο μέλλον.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Έχω τζαιρόν ομπρός μου.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Ρε μα ακούω καλά όξα γελούν με τ' αφκιά μου; Πκιοις σου έβαλεν τουν' τες ιδέες τζει μέσα που ήσουν;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Κανένας. Εγιώ το σκέφτηκα, εγιώ το μελέτησα.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τον τζαιρόν που την έθελες, τον τζαιρόν που έβαλλες λυτούς τζιαι δημμένους να πείσουν τον τζύρην της να σου την δώκει, δεν το εσκέφτηκες; Δεν το εμελέτησες;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ήμουν δεκαοχτώ χρόνών. Δεν έκοβκεν ο νους μου.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τζιαι κόβκει τωρά!
- ΑΝΤΩΝΗΣ Περίτου που πκιν.

- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Εν τωρά πο 'χασες τον νουν σου. Εν ιξέρω με πκοιους
έκαμνες παρέαν τζει μέσα που ήσουν, τζει είνταν που
λαλούσετε. Μα σαν να μεν είσαι ο γιος που είχα, ο γιος που
έξερα. Εχτός τζει αν εν που τα βάσανα τζει εσάλειπεν ο νους
σου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Μπορεί.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Μπορεί;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Μπορεί.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τότε να γυρευτείς. Να σε γυρέψουμεν. Να σε πάρουμε σε
κανένα γιατρό.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Αν ιχρειαστεί θα πάω μόνος μου.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τι έσιεις γιε μου; Κάτι μου κρύβκεις εσουί.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τίποτε δεν σου κρύβκω.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Δεν γίνεται. Εγέννησα σε, ενέωσα σε. Δεν γίνεται να
ππέφτω τόσον έξω.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν τέσσερα χρόνια τούτα. Το πλάσμαν αλλάσσει με τον
τζαιρόν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Γιατί Αντώνη μου, γιατί γιε μου, γιατί τζεινα ούλλα τα
βάσανα να πάσιν χαμένα;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν θα πάσιν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Θα πάσιν. Επήασιν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Μεν μαραζώννεις.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Να μεν μαραζώννω!
- ΑΝΤΩΝΗΣ Σταμάτα να κλαιείς. Εν αντέχω να σε θωρώ. Θα είμαι
καλά, θα είμαι χαρούμενος, θα είμαι ευτυχισμένος.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Δεν θα είσαι γιε μου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Θα είμαι. Θα το δεις. Θα το ζήσεις.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Μόνο με την Μελανήν θα περάσεις καλά. Δκυο χρόνια στα
κρατητήρια, όποτε ερκούμαστι να σε δούμεν, δεν έκοψεν
ποττέ της πίσω. Αγαπά σε περίτου που λλόου μας.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Με τη Μελανήν ετέλειωσα. Πάρτε το απόφαση.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Του τζυρού σου είπες του το; Τζεινής είπες της το;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Όι.

ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τζι είντα λοής λαλείς γιε μου τουν' τον λον! Είντα λοής
βκαίνουν που το στόμα σου τουν' τα λόγια!

ΑΝΤΩΝΗΣ Άμα το είπα σ' εσέναν που 'σαι μάνα μου, θα το πω τζιαί
στους άλλους.

ΜΥΡΟΦΟΡΑ Ααχ ρε Αντώνη μου, ρε Αντώνη μου. Γιατί ρε Αντώνη
μου...

ΣΚΗΝΗ 5

(Μουσικό πέρασμα).

- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Μεν τον αφήρεις να κάμει έτσι δουλειάν.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Ό,τι εμπορούσα να κάμω, ό,τι εμπορούσα να του πω, είπα του το. Δεν αλλάσσει γνώμην. Είντα να κάμω; Να τον ιδκιώξω; Να τον αποκληρώσω; Δεν τον λυπάσαι; Έσει τέσσερα χρόνια που υποφέρει, που τραβά. Αν ετραβούσαμεν εμείς όσα ετραβήσεν τούτος, είντα λοής θα σκεφτούμαστιν; Θα μπορούσαμεν να σκεφτούμεν πρώτα πρώτα; Θα μείνισκε νους πάνω στην τζιεφαλήν μας;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Θα πάει να καταστραφεί ο γιος μας.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Γιατί να καταστραφεί;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Θα τον πάρει ο ποταμός, σαν παίρνει τζιαι τους άλλους που μεινίσκουν ελεύτεροι τζιαι γυρίζουν τζει τζιαι δα σαν την άδικην κατάραν.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Πκοιος είπεν πως εν να μείνει ελεύτερος;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Άμα τουν' το πλάσμαν, που του 'πεψεν ο Θεός, δεν το εχτίμησε, δεν θα βρεθεί άλλη γεναίκα να του κάμει, ώσπου ζει. Τζιαι να μ' αθθυμηθείς που σου το λαλώ τωρά.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Κοστριών χρονών εν ακόμα. Δεν τον επήρασιν τα χρόνια. Μπορεί να βιάστηκεν να χαρτωθεί. Μπορεί να 'ταν άουρος. Θα κατεβάσει τον νουν του. Πού εν να πάει. Θα 'μαστιν τζει εμείς κοντά. Θα θωρούμεν, θα κρίνουμεν, θα ττεμπισιάζουμεν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τωρά που πρέπει, ούτε να κρίνεις μορθείς ούτε να ττεμπισιάσεις.

ΣΚΗΝΗ 6

(Μουσικό πέρασμα).

- ΠΑΙΠΠΟΥΣ Πότε λοαρκάζετε για τον γάμον ρε Αντώνη;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Γιάλι άλι παππού.
- ΠΑΙΠΠΟΥΣ Ρωτώ τη μάνα σου, ρωτώ τον τζύρη σου, μα φκια κουφά.
Αν συντυχάνουν οι πέτρες, συντυχάνουν τζι οι γονιοί σου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ακόμα έχομεν Αγιά Σαρακοστήν.
- ΠΑΙΠΠΟΥΣ Αλίμονο γιε μου. Εν είπα να παντρευτείτε μεσ' στην Αγιά Σαρακοστήν. Όμως το Πάσκαν εν κοντά. Όπου τζιαι να 'σαι άκου το. Πρέπει ν' αρκέψετε τες ετοιμασίες, να παντρευτείτε νάκκον νωρίς, προτού σφίξουν οι πυράες του καλοτζαιρκού. Μεσ' στον Μαν, άτε αρχές του Πρωτογιούνη, πρέπει να κουρουνκλιστείς τζι εσού, να στήσεις το σπιτικό σου, το νοικοτζυρκόν σου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν με πήρασιν τα χρόνια παππού.
- ΠΑΙΠΠΟΥΣ Εγώ στην ηλικία σου είχα τζιαι τη μάνα σου τζιαι τη θκεια σου την Αντρονίην.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ήταν άλλοι τζαιροί οι δικοί σας παππού.
- ΠΑΙΠΠΟΥΣ Άμα παντρευτείς νωρίς, ξιπαιδικιώννεις τζαι νωρίς τζαι σιαίρεσαι τα υστερινά σου. Τα πεθθερικά σου, η χαρωμένη σου, είντα λαλούν, είντα λοαρκάζουν; Εκουβενκιάσετε τα τούτα ούλλα;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν να τα κουβενκιάσουμεν.
- ΠΑΙΠΠΟΥΣ Μα πότε;

ΣΚΗΝΗ 7

(Μουσικό πέρασμα).

ΑΝΤΩΝΗΣ Κάτσε.
 ΜΕΛΑΝΗ Καρτερούν μας τζει πάνω έσσω μου.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Κάτσε να κουβεντιάσουμεν, τωρά που είμαστι μόνοι μας.
 ΜΕΛΑΝΗ Το τραπέζιν εν στρωμένον τζιαι καρτερούν μας. Άλλην ώραν κουβεντιάζουμεν.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Εν παίρνει αναβολήν τούτον πον να σου πω.
 ΜΕΛΑΝΗ Μόνον ο θάνατος δεν παίρνει αναβολήν, κατά που λαλεί η στετέ μου.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πρέπει να κουβεντιάσουμεν.
 ΜΕΛΑΝΗ Τωρά;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Τωρά.
 ΜΕΛΑΝΗ Πάμεν τώρα τζι ύστερα λαλούμεν τα.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Σε παρακαλώ.
 ΜΕΛΑΝΗ Εν για το γάμον πον να μου πεις;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ναι.
 ΜΕΛΑΝΗ Όποτε θέλεις τζι όπως θέλεις κάμνουμεν τον. Εξανάπα σου το. Ξέρω πως ό,τι σκεφτείς, ό,τι προγραμματίσεις, τζι ό,τι κάμεις εν ναν' καλόν.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν είμαι ο ίδιος που έξερες.
 ΜΕΛΑΝΗ Ξέρω το. Είσαι καλλίτερος τωρά.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Έσει χρόνια να τα πούμεν μόνοι μας.
 ΜΕΛΑΝΗ Έχουμεν πολλά χρόνια ομπρός μας, να καλύφουμεν τα χρόνια που εχάσαμεν.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Μεν με δυσκολεύεις.
 ΜΕΛΑΝΗ Δυσκολεύω σε εγώ;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ναι.
 ΜΕΛΑΝΗ Είντα λοής σε δυσκολεύω;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Εν μ' αφήνεις να πω τζείνον που θέλω.
 ΜΕΛΑΝΗ Πε το. Τέλειωννε τζιαι καρτερούν μας.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Θωρείς;
 ΜΕΛΑΝΗ Τέλειωννε λαλώ σου αγάπη μου.

ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν έχω παρόAPONON που σέναν.
 ΜΕΛΑΝΗ Ξέρω το.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ούτε έσειε καλλίπτερην που λλόου σου.
 ΜΕΛΑΝΗ Εν που μ' αγαπάς τζιαι θωρείς με έτσι.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Έτσι είσαι τζι έτσι σε θωρώ.
 ΜΕΛΑΝΗ Εν που μ' αγαπάς.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Έτσι είσαι.
 ΜΕΛΑΝΗ Εχτός τζι αν μεν μ' αγαπάς.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Όι, όι.
 ΜΕΛΑΝΗ Τζι εγιώ αγαπώ σε. Αγαπώ σε περίτου που τη ζωή μου. Δεν ημπορώ να φανταστώ τη ζωή μου χωρίς εσέναν. Δεν ημπορώ να ζήσω χωρίς εσένα.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Εν ούλλα μια συνήθεια.
 ΜΕΛΑΝΗ Όι, όι.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν έσειε πλάσμαν του Θεού πάνω στη γην, που να μεν κάμνει μιτά σου.
 ΜΕΛΑΝΗ Εγιώ μιτά σου θέλω να 'μαι.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Έσειε πλούσιους, όξυπνους, μορφωμένους, όμορφους.
 ΜΕΛΑΝΗ Κανένας δεν σου μοιάζει.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Εν κρίμαν να χαρραμιστείς μιτά μου.
 ΜΕΛΑΝΗ Να χαρραμιστώ μιτά σου!
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ναι.
 ΜΕΛΑΝΗ Μόνον οι ώρες που 'μαι μακριά σου εν χαρράμι. Τζι αν τεσ αντέχω, μια εν η αιτία. Που τεσ σκοτώννω με τη σκέψη σου. Τέσσερα χρόνια έζησα μόνον με τη σκέψη σου. Τέσσερα χρόνια άντεξα μόνον με τη σκέψη σου. Τζιαι τωρά που σ' έχω, ούτε μέρα θα σ' αφήνω να φύεις που κοντά μου.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Επέρασα πολλά. Εν ανομολόγητα τα βάσανα που μας εκάμαν. Το κορμί μου τζι η καρκιά μου επλήην, εράην, εφκέρωσεν.
 ΜΕΛΑΝΗ Θα τη γεμώσω με την αγάπη μου, που ξισειλίζει.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν έσειε κανέναν που να πήε στην ανάκρισιν τζιαι να μεν του έμεινεν κουσούριν.

ΜΕΛΑΝΗ Δεν έσειε πλάσμαν του Θεού που να μεν έσειε κουσούριν.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πρέπει να 'σαι άγιος, ν' αντέξεις τα μαρτύρια που μας έκαμαν.

ΜΕΛΑΝΗ Επεράσασιν τωρά.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν επεράσαν.

ΜΕΛΑΝΗ Είμασιν έσσω μας. Τζι όπου τζιαι να 'σαι θα πάμε στο δικό μας σπίτι. Μόνοι μας. Εσού τζι εγώ. Ώσπου να θελήσει ο Θεός να γεμώσει η αυλή μας με φωνές.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Άκου μεεεε.

ΜΕΛΑΝΗ Τελειώννει όπου τζιαι να 'σαι. Έμπηκεν τζι η στειασιά. Μόνον τα πελεκανικά, μόνον τα πορτοπαράθυρα εμείναν.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν με κόφτει που τα σπίθκια.

ΜΕΛΑΝΗ Ξέρω το. Δεν εν οι πέτρες, ούτε οι τοίσιοι, ούτε οι πόρτες τζιαι τα παναθύγκα, ούτε τα μόπιλα που δικιουν αξίαν του σπιθκιού. Μα η αγάπη, όσο να στειαστεί που κάτω.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Δκιάζεσαι...

ΜΕΛΑΝΗ Τέσσερα χρόνια καρτερώ.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Είπα σου να μεν με καρτεράς.
 ΜΕΛΑΝΗ Έθελα να σε καρτερώ.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Τζι επέμενα πολλά, αν αθθυμάσαι. Κάθε φοράν που έρκε-
 σουν στα κρατητήρια, άμα ξικόβκαμε μόνι μας, ελάλουν σου το. Μεν με καρτεράας, μεν με καρτεράας. Αθθυ-
 μάσαι. Ελάλουν σου το.

ΜΕΛΑΝΗ Εφούμνισα εχτές, που κατέβηκα στην Χώραν με την μάνα μου.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Είχα τον λόγον μου να το λαλώ.
 ΜΕΛΑΝΗ Έπρεπε να 'ρτεις μιτά μας.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Μεν αλλάσσεις κουβένταν.
 ΜΕΛΑΝΗ Έπρεπε να 'ρτεις μιτά μας.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Είχα δουλειά.

- ΜΕΛΑΝΗ Επαράντζειλα τζιαι νυφικόν τζιαι δευτεροκάτικον. Πόσο να καρτερώ να πάμεν να τα διαλέξουμε μαζί; Ο τζιαιρός περνά. Εν θα προλάβω να τα ράψω ως τον γάμον. Η μάνα μου είπε να νοικιάσουμε νυφικόν, σαν κάμουν ούλλες, μα εν εδέχτηκα. Μιαν φοράν παντρεύεσαι. Ύστερα που τον γάμον, είντα να το κάμω λαλεί. Θα το φυλάξω, είντα να το κάμω! Δίπλα που τα στέφανα μας. Ν' αθθυμούμαστιν τες χαρές μας.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν μ' ακούεις.
- ΜΕΛΑΝΗ Εγόρασα τζιαι καπνιστήριν τζιαι μερρέχαν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Άκου με.
- ΜΕΛΑΝΗ Έθεν να σου πιάω τζιαι κοστούμι, μα είπα καλλίτετρα να το διαλέξουμεν μαζί. Εγόρασα σου όμως έναν πουκάμισον μεταξωτό.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν σου είπα να μου γοράσεις πουκάμισο.
- ΜΕΛΑΝΗ Αν δεν σου αρέσει, παίρνομεν το τζι αλλάσσουμεν το. Εσυφώνησα.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ούτε πουκάμισο θέλω, ούτε κοστούμι.
- ΜΕΛΑΝΗ Εν θέλεις κοστούμι;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ούτε γάμος θα γενεί.
- ΜΕΛΑΝΗ Ούτε γάμος θα γενεί.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Πάρτο απόφαση. Όσον πκιο γλήγορα το πάρεις τόσον το καλλίτερον.
- ΜΕΛΑΝΗ Είνταν που λαλείς αγάπη μου;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Όσον γληροότετρα τελειώννει η μάχη, τόσο λλιότερες οι απώλειες. Έτσι έμαθα τζει πάνω στο βουνόν. Πάει ετέλειωσε.

ΣΚΗΝΗ 8

(Σύντομο μουσικό πέρασμα).

- ΜΙΧΑΛΗΣ (Μπαίνοντας). Πού είσαι ρε Αντώνη;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πού θέλεις να είμαι;
 ΜΙΧΑΛΗΣ Έκατσες έσσω τζαι κρατάς την τζιεφαλή σου σαν τον γέρον;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πού να πάω;
 ΜΙΧΑΛΗΣ Έβκα έξω. Παρπάτα να ξεθυμάνεις.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ούτε οι στράτες, ούτε οι κάμποι, ούτε τα όρη με χωρούν.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Έλα στα σύγκαλα σου. Όι να πάθουμεν μιαλλίτερον κακόν.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Μιαλλίτερον κακόν που τούτον δεν έσει.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Έσει τζι άλλους που υποφέρουν.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Κανένας σαν εμένα.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Σκέφτου τη μάνα σου. Καρτερά τζει πάνω με τους συμπεθερούς. Κάθονται στο τραπέζιν τζιαι καρτερούν σας. Επέψαν με να σας πω να βιάζεστε.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Τίποτε δεν με βιάζει πκιον.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Είπες της το;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Είπα της το.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Είδα την να πηαίνει. Τζίτρινη σαν το λεμόνιν. Σαν να 'χασεν το γαίμαν της. Σαν να 'χασεν το δειν της. Που το μαράζιν της, που τη σκοτεινιασούραν της, έρεξα που δίπλα της τζι εν με είδεν.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Καλλίτερα πο'ν σε είδεν.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Είντα μήνυμα θα πάρει η πικρόσορτη!
 ΑΝΤΩΝΗΣ Έλιωσεν την η μίλλα μου. Έλιωσεν την το βλαντζίν μου. Εκάην το βλαντζίν μου, ώσπου να της το πω. Εστράντζισεν το στόμα μου, ώσπου να της το πω. Εκρούσαν τα σωθικά μου, ώσπου να της το πω.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Είπες το. Πάει. Ετέλειωσεν.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πάει, ετέλειωσεν. Πάει η καλή μου, πάει.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Υπομονή. Έσει τζι άλλες χαρές η ζωή.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πάει η αγάπη μου, ετέλειωσεν.

- ΜΙΧΑΛΗΣ Σκέφτου τζείνους που δώκαν το γαίμαν τους, που δώκαν τη ζωήν τους για τούτον τον αγώνα.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Καλλίττερα να με σκοτώννασιν τζι εμένα.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Εύκολον να το λαλείς.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Είνταν ο θάνατος; Τίποτε. Πκοιος τον εγλίτωσεν; Πκοιος τον ιγλιτώννει; Εμέναν πκοιος με γλιτώννει;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Υπομονή, κουράγιο. Θα το αντέξεις. Πρέπει να το αντέξεις. Με σιωπή, με φρόνηση, με περηφάνια. Τ' αμμάδκια του κόσμου ούλλου εν πάνω σας τωρά ύστερα που το καμίνιν που περάσετε.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Πάει η αγάπη μου, πάει... Κάλλιον να θυσίαζα τζι εγιώνι τη ζωή μου, παρά την αγάπη μου, την αγάπη μου, την αγάπη μου.

